

нение, но въ тѣхъ нѣма нищо особено, освѣтъ въ ржкописътъ (отъ XVI в.) въ библиотеката на Троице-сергиевската лавра, въ който гореказанната статья е озаглавена съ думите „О свитци книгъ.“ Въ вториятъ или въ „саввинскія“ ржкописъ гореказанната статья е озаглавена съ слѣдующите думи: „Сказаніе, како състави свѣтъи Кирилъ Словѣномъ писмена против оу іазыку.“ Въ единъ по-новъ ржкописъ, който е принадлежалъ на „Московск. Патриар. Библиотека“, това Храброво дѣло има отличително отъ другите списки заглавие. „Сказаніе, како състави свѣтъи Кирилъ философъ азбуку по языку Словенску, и книгы преведе отъ Греческихъ на Словенскіи языкъ.“ Тоя памѣтникъ е билъ издаденъ отъ Бурцова още въ 1638, а препечатанъ е отъ Новикова въ 1776 г. Г. Бодянский говори, че първиятъ списокъ е много по-важенъ отъ вториятъ, защото само въ него са упоминава името на съчинителятъ и защото той е много по-древенъ. „Той е билъ написанъ въ онова време, говори той, когато още е било извѣстно кому именно принадлежи съчинението“ („О Проис. Слав. Пис.“, стр. 51). Но това справедливо заключение са подтвърждава и отъ правописанието на памѣтникътъ. Г. Буслаевъ говори утвърдително, че това правописание е „българско“ („Истор. Христом.“ стр. 428). Несовите звукове стоятъ на своето мѣсто, ако буквата ѡ понѣкогашъ и да са смѣсва съ ж, напр. ж' з ы к ѣ нам. і аз ы к ѣ, б ѣ ш я нам. б ѣ ш ж, стро і а и нам. ст ро і ѡ и, з е м л я нам. з е м л ѡ и пр. Понѣкогашъ намѣсто ж са пише ж, напр. н ж намѣсто н ѣ, но; буквата ѡ са замѣнява съ ѡ (в с ѡ нам. в с і а); буквата ж са замѣнява съ ѡ (о писменехъ глаго л ѡ м ѣ, р е ч е м ѣ нам. о писменехъ, гла-